

บทที่ 7

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองระยะต่าง ๆ

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองอายุ 0-6 สัปดาห์

เมื่อลูกไก่พื้นเมืองออกจากไข่หมดแล้ว ควรให้แม่ไก่พื้นเมืองเลี้ยงลูกเอง โดยย้ายแม่ไก่พื้นเมือง และลูกไก่พื้นเมืองลงมาขังในสุ่มหรือในกรงในระยะนี้ควรมีอาหารสำหรับใส่รำ ปลายข้าว หรือเศษข้าวสุกให้ลูกไก่พื้นเมืองกินและมีถั่วหรือถั่วต้มน้ำร้อน ๆ ใส่น้ำสะอาดให้กินตลอดเวลา

เมื่อลูกไก่พื้นเมืองอายุประมาณ 2 สัปดาห์ ทั่ว ๆ ไปลูกไก่พื้นเมืองแข็งแรงดีแล้ว จึงเปิดสุ่มหรือกรงให้ลูกไก่พื้นเมืองไปหากินกับแม่ไก่พื้นเมืองได้ โดยธรรมชาติแม่ไก่พื้นเมืองจะเลี้ยงลูกประมาณ 2 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้แยกลูกไก่พื้นเมืองออกจากแม่ไก่พื้นเมือง โดยนำไปเลี้ยงในกรงหรือแยกเลี้ยงต่างหาก เพื่อให้แม่ไก่พื้นเมืองพักผ่อนเตรียมไข่ในรุ่นต่อไป

ลูกไก่พื้นเมืองอายุ 2 สัปดาห์ที่แยกออกจากแม่ไก่พื้นเมืองใหม่ ๆ ยังหาอาหารไม่เก่งและยังป้องกันตัวเองไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องเลี้ยงต่างหากในกรงเพื่อให้แข็งแรงปราศเปรียว และเมื่อมีอายุได้ 1-2 เดือน จึงปล่อยเลี้ยงตามธรรมชาติในระยะนี้ลูกไก่พื้นเมืองจะมีการตายมากที่สุด ผู้ที่เลี้ยงควรเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดในเรื่องน้ำ อาหาร และการป้องกันโรค

ลูกไก่ที่จะเลี้ยงขุนขายเนื้อส่งตลาดหรือพวกที่เลี้ยงไว้ทำพันธุ์ในอนาคตนั้น จำเป็นต้องมีการดูแลและเลี้ยงดูอย่างดี เริ่มจากลูกไก่ออกจากตู้ฟัก ถ้าไม่ใช่ไก่ชนควรตัดปากบนออก 1 ใน 3 (ภาพที่ 7.1-7.2) แล้วนำไปกกด้วยเครื่องกกลูกไก่เพื่อให้ไก่อบอุ่นด้วยอุณหภูมิ 95 องศาฟาเรนไฮต์ ในสัปดาห์ที่ 1 แล้วลดอุณหภูมิลงสัปดาห์ละ 5 องศาฟาเรนไฮต์ กกลูกไก่เป็นเวลา 3-4 สัปดาห์

ภาพที่ 7.1 เครื่องตัดปากไก่
ที่มา: เกษตรพอเพียงดีอทคอม (2556)

ภาพที่ 7.2 ลูกไก่ที่ถูกตัดปากแล้ว
ที่มา: Ashley Capps (2013)

ลูกไก่ 1 ตัว ต้องการพื้นที่ในหึ่งกกลูกไก่ 0.5 ตารางฟุต หรือ 22 ตัว/ตารางเมตร (สพร., มปป.) การกกลูกไก่ให้ดูแลอย่างใกล้ชิด หากอากาศร้อนเกินไปให้ดับไฟกก (ภาพที่ 7.3) เช่น กลางวันใกล้เที่ยง และบ่าย ๆ ส่วนกลางคืนจะต้องให้ไฟกกตลอดคืน ในระหว่างกกจะต้องมีน้ำสะอาดให้กินตลอดเวลาและวางอยู่ใกล้รางอาหาร ทำความสะอาดภาชนะใส่น้ำวันละ 2 ครั้ง คือ เช้าและบ่าย ลูกไก่ 100 ตัว ต้องการรางอาหารที่กินได้ทั้งสองข้างยาว 6 ฟุต และขวดน้ำขนาด 1 แกลลอน จำนวน 3 ขวด ต้องทำวัคซีนเพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิล โรคหลอดลมอักเสบติดต่อกัน และโรคมึดตาย เมื่อลูกไก่อายุ 1-7 วัน

ภาพที่ 7.3 การกกลูกไก่
ที่มา: เกษม ขวานานนท์ (2557)

การให้อาหารลูกไก่ ระยะกก (1-14 วันแรก) ควรให้อาหารบ่อยครั้งใน 1 วัน อาจแบ่งเป็นตอนเช้า 2 ครั้ง ตอนบ่าย 2 ครั้ง และตอนค่ำอีก 1 ครั้ง (ตารางที่ 7.1) การให้อาหารบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้ไก่กินอาหารดีขึ้น อีกทั้งอาหารจะใหม่สดเสมอ จำนวนอาหารที่ให้ต้องไม่ให้อย่างเหลือเพื่อজনল্লরং ซึ่งเป็นเหตุให้ตกหล่น

ตารางที่ 7.1 แสดงน้ำหนักมีชีวิตและจำนวนอาหารที่ใช้ของลูกไก่พื้นเมืองอายุ 0-6 สัปดาห์

อายุไก่ (สัปดาห์)	น้ำหนักตัว (กรัม/ตัว)	จำนวนอาหาร (กรัม/ตัว/วัน)	อัตราแลกเนื้อ (กก.)	การจัดการอื่น ๆ
1	49	7	.86	- หยอดวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล
2	76	11	1.46	หลดคลุมอึกเสบติดต่อ ฝึคยเมืออายุ 1-7 วัน
3	115	21	2.81	- อัตราการตายไม่เกิน 3 เปอร์เซนต์
4	185	30	2.45	- ชั่งน้ำหนักเฉลี่ยเมือสิ้นสัปดาห์โดยการสุ่ม
5	250	32	2.46	ตัวอย่าง 10 เปอร์เซนต์เพือหาค่าเฉลี่ย
6	370	33	2.48	เปรียบเทียบกับตารางมาตรฐาน

ที่มา: ไทยเนทีฟซิกเก้นค้อทคอม (ม.ป.ป.)

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองอายุ 7-16 สัปดาห์

การเลี้ยงไ้ระยะเจริญเติบโตระหว่าง 7-16 สัปดาห์ เป็นการเลี้ยงบนพื้นดินปล่อยฝูงๆ ละ 100-200 ตัว ในอัตราส่วนไก่ 1 ตัว ต่อพื้นที่ 1.4 ตารางฟุต หรือไก่ 8 ตัว ต่อตารางเมตร พื้นคอกรองด้วยแกลบหรือวัสดุคูดซับความชื้นได้ดี (ภาพที่ 7.4) การเลี้ยงไ้ระยะนี้ไม่ต้องแยกไ้ตัวผู้ออกจากไ้ตัวเมียเลี้ยงปนกัน การเลี้ยงที่มีวัตถุประสงค์เพือขายเป็นไ้เนื้อพื้นเมือง จะต้องเลี้ยงแบบให้กินอาหารเต็มทีโดยมีอาหารในถังและรางอาหารตลอดเวลา เพือเร่งการเจริญเติบโตให้ได้น้ำหนักตามที่ตลาดต้องการ ให้น้ำสะอาดกินตลอดเวลา ทำความสะอาดขวดน้ำ วันละ 2 ครั้ง คือ เช้าและบ่าย จำนวนอาหารที่ลูกไ้ต้องการดังแสดงไว้ในตารางที่ 7.2 ลูกไ้ระยะนี้ต้องการรางอาหารที่มีลักษณะยาวที่กินได้ทั้งสองข้าง ยาว 4 นิ้วต่อไ้ 1 ตัว หรือรางอาหารชนิดถึงที่ใช้แขวนจำนวน 3 ถึงต่อไ้ 100 ตัว ต้องการรางน้ำอัตโนมัติ ยาว 4 ฟุต หรือน้ำ 24-32 ลิตร ต่อไ้ 100 ตัว ฉีดวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล เมือลูกไ้อายุครบ 8 สัปดาห์

ภาพที่ 7.4 ใช้เกลบปูพื้นคอก

ที่มา: เกษตรพอเพียงคือทคอม (2556)

แต่สำหรับเกษตรกรที่มีพื้นที่กว้าง เช่น ในไร่นา หรือที่สวนปลูกไม้ผลหรือมีแปลงหญ้า สามารถเลี้ยงแบบปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติแล้วเสริมอาหารผสมในเวลาเย็นใกล้ค่ำ และงดให้อาหารเช้าเพื่อบังคับให้ไก่ไปหากินเอง ถ้าเราให้อาหารเช้าไก่จะไม่ออกหากิน ดังนั้นจึงเปลี่ยนให้อาหารเวลาเย็นเวลาเดียวให้กินจนอิ่มเต็มกระเพาะ ส่วนน้ำจะต้องมีให้กินตลอดเวลา ทำการป้องกันโรคระบาดนิวคาสเซิลโดยการฉีดวัคซีนเมื่ออายุ 16 สัปดาห์

ตารางที่ 7.2 แสดงน้ำหนักมีชีวิตและจำนวนอาหารที่ใช้ของไก่อุ่นพื้นเมืองอายุ 7-16 สัปดาห์

อายุไก่ (สัปดาห์)	น้ำหนักรวม (กรัม/ตัว)	จำนวนอาหาร (กรัม/ตัว/วัน)	อัตราแลกเนื้อ (กก.)	การจัดการอื่น ๆ
7	443	38	2.50	- ตัดปากไก่ 1/3
8	363	55	2.56	
9	676	50	2.62	
10	872	55	2.75	ฉีดวัคซีนเอ็มพี และ
11	901	57	2.79	อหิวาต์ไก่ พร้อมหยอด
12	1,146	64	2.80	วัคซีนหลอดลมอักเสบ
13	1,248	66	2.97	ติดต่อ
14	1,386	69	3.21	- ให้แสงสว่างไม่เกิน
15	1,490	73	3.46	วันละ 12 ชั่วโมง
16	1,689	80	3.50	

ที่มา: ไทยเนทีฟซิกเก้นคือทคอม (ม.ป.ป.)

การเลี้ยงไก่สาวอายุ 17-26 สัปดาห์

การเลี้ยงไก่สาว อายุ 17-26 สัปดาห์ เลี้ยงในคอกบนพื้นดินแบบปล่อยเป็นฝูง ๆ ละ 100-150 ตัว พื้นที่ 1 ตารางเมตร เลี้ยงไก่สาวได้ 5-6 ตัว ให้ถ่ายพยาธิภายในด้วยยาประเภทพิฟเพอราซิน ชนิดเม็ดทุกตัว ๆ ละ 1 เม็ด และอาบน้ำยามาหาไรไก่ โดยใช้ยามาแมลงชนิดผงชื่อ เซฟวิน 85 ตวงยา 3 ช้อนแกง ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือใช้ยาซุนโทนหรืออนุกวอนก็ได้ นำไก่อลงจุ่มน้ำ ภูเขาเงินเปียกจนทั่วลำตัวและก่อนนำไก่ขึ้นจากน้ำยา ก็ให้จับหัวไก่อลงลงในน้ำก่อนหนึ่งครั้งเป็นอันเสร็จวิธีการฆ่าหาไรไก่ (ศปชด., มปป.)

การเลี้ยงไก่สาวระยะนี้จะต้องมีการควบคุมจำนวนอาหารที่ให้กิน สุ่มชั่งน้ำหนักทุก ๆ สัปดาห์ เปรียบเทียบตารางมาตรฐาน ให้น้ำกินตลอดเวลา จำนวนอาหารที่กินแสดงไว้ในตารางที่ 7.3 คัดไก่ป่วยออกจากฝูงเมื่อเห็นไก่แสดงอาการผิดปกติ ทำความสะอาดคอกและกลับแกลบหรือวัสดุรองพื้นเสมอ ๆ เมื่อเห็นว่าพื้นคอกเปียกชื้นและ การรักษาพื้นคอกไม่ให้ชื้นและแห้งอยู่เสมอ ๆ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดโรค ไก่จะแข็งแรง เลี้ยงง่าย ดายยาก เป็นเทคนิคง่าย ๆ ที่เกษตรกรควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ และไม่จำเป็นจะต้องใช้ยามาก ดังนั้นในทางปฏิบัติต้องสร้างคอกไก่ให้สามารถระบายอากาศได้ดี มีลมผ่านพัดความชื้นออกไป และมีอากาศเย็นสดชื่นเข้ามาแทน คอกไก่ไม่ควรจะมีคทึบ อับลม อับแสง

สำหรับเกษตรกรที่มีพื้นที่เลี้ยงกว้าง เช่น ในไร่นา สวน สามารถปล่อยไก่ได้ แนะนำให้ปล่อยหากินเองตามธรรมชาติจะช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารลงมาก เราเพียงเสริมอาหารเฉพาะในเวลายืนครั้งเดียวก็พอ ในปริมาณ 70-75 เปอร์เซ็นต์ ของอาหารที่เลี้ยงแบบขังคอก แต่จะต้องมีน้ำใส่ภาชนะให้ไก่ได้กินตลอดเวลา การเลี้ยงปล่อยแปลงไก่จะแข็งแรงและไม่จิกชนกัน ไก่จะดูแลสุขภาพตนเองเป็นมัน เลี้ยงปล่อยแปลงไปจนกว่าแม่ไก่เริ่มไข่ จึงเปลี่ยนสูตรอาหารเป็นอาหารไก่ไข่หรือไก่พันธุ์

การให้แสงสว่างแก่ไก่ในเล้าระยะนี้จะต้องให้ไม่เกิน 11-12 ชั่วโมง ถ้าให้แสงสว่างมากกว่านี้จะทำให้ไก่ไข่เร็วขึ้นก่อนกำหนด และอัตราการไข่ทั้งปีไม่ดี แต่จะดีเฉพาะใน 4 เดือนแรกเท่านั้น ดังนั้นแสงสว่างจึงต้องเอาใจใส่และจัดการให้ถูกต้อง กล่าวคือ ในเดือนที่เวลากลางวันยาว เช่น เดือนมีนาคม-ตุลาคม เราไม่ต้องให้แสงสว่างเพิ่มในเวลาหัวค่ำหรือกลางคืน โดยหลักการแล้วแสงสว่างธรรมชาติ 8-12 ชั่วโมง เป็นใช้ได้ไม่ต้องเพิ่มไฟฟ้า ส่วนฤดูหนาวที่ตะวันตกดิน และมีคเร็ว จำเป็นจะต้องให้แสงสว่างเพิ่มแต่รวมแล้วไม่ให้เกิน 11-12 ชั่วโมงต่อวัน ความเข้มของแสงสว่างที่พอเหมาะคือ 1 ฟุตแคนเดิล ที่ระดับตัวไก่ การให้อาหารไก่สาวแบบขังคอก จะต้องจำกัดให้ไก่สาวกินอาหาร พร้อมทั้งตรวจสอบน้ำหนักไก่ทุก ๆ สัปดาห์ ให้อาหารวันละ 2 ครั้ง เวลา 07.00-08.00 น. และบ่ายเวลา 14.00-15.00 น. ให้กินน้ำตลอดเวลา และทำความสะอาดรางน้ำเช้าและบ่ายเวลาเดียวกับที่ให้อาหาร อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่สาวเป็นอาหารที่มีโปรตีน 12% พลังงานใช้ประโยชน์ได้ 2,900 กิโลแคลอรี แคลเซียม 0.90% ฟอสฟอรัส 0.45% เกลือ 0.55% และอุดมด้วยแร่ธาตุวิตามินที่ต้องการ

ตารางที่ 7.3 แสดงน้ำหนัก จำนวนอาหารที่กินและวิธีการจัดการสำหรับไก่อายุ 17-26 สัปดาห์

อายุไก่อสาว(สัปดาห์)	น้ำหนักตัว()	กินอาหาร(กรัม/ตัว/วัน)	การจัดการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
17	1,662	68	- ถ่ายพยาธิ อาบน้ำ ซ้ำหาไร ก่อนแม่ไข่เริ่มไข่
18	1,737	70	
19	1,784	70	- ให้แสงสว่างไม่เกิน 11-12 ชั่วโมง
20	1,861	70	- แม่ไข่เริ่มไข่
21	1,870	70	
22	1,880	70	
23	1,889	80	- จำกัดอาหารให้กินไม่เกินตัวละ 80
24	1,898	80	กรัม/ตัว/วัน
25	1,980	80	
26	1,981	80	

ที่มา: ไทยเนทีฟซิกเก้นค็อคคอม (ม.ป.ป.)

การเลี้ยงไก่พ่อแม่พันธุ์อายุ 27-72 สัปดาห์

ไก่อสาวอายุ 7-8 เดือน จะเริ่มออกไข่ การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไว้กินไข่ มีการจัดการง่าย ๆ แต่ผู้ที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองต้องเอาใจใส่พอสมควร เริ่มจากแม่ไก่พื้นเมืองเริ่มไข่ ให้ผู้ที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองสังเกตว่าถ้าแม่ไก่พื้นเมืองไข่ดก แม่ไก่พื้นเมืองจะชอบไข่ในตอนเช้า พอรุ่งเช้าขึ้นก็จะไข่อีก 1 ฟอง ให้ผู้ที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองเก็บไข่ฟองเก่าออก และให้เก็บทุก ๆ วันที่แม่ไก่พื้นเมืองไข่ โดยให้เหลืออยู่ในรังเพียงฟองเดียว แม่ไก่พื้นเมืองก็จะไข่ไปเรื่อย ๆ การปฏิบัติต่อไก่ไข่หรือไก่พันธุ์มีดังนี้

1. จัดการสูตรอาหาร เมื่อไก่เริ่มไข่ให้เปลี่ยนสูตรอาหารใหม่ โดยให้มีโภชนาอาหารเพิ่มขึ้น เพื่อไก่อนำไปสร้างไข่ รวมทั้งเพิ่มแคลเซียม จากเดิม 0.90 เปอร์เซ็นต์ เป็น 3.75 เปอร์เซ็นต์ ฟอสฟอรัสใช้ประโยชน์ 0.35 เปอร์เซ็นต์ เพื่อไก่อนำไปสร้างเปลือกไข่ ส่วนไก่พ่อแม่พันธุ์นั้นให้อาหารเช่นเดียวกับแม่พันธุ์ แต่มีธาตุแคลเซียมต่ำกว่า คือ 0.90 เปอร์เซ็นต์ และฟอสฟอรัส 0.45 เปอร์เซ็นต์ เท่า ๆ กับอาหารไกรุ่นหนุ่มสาว เพราะไก่พ่อแม่พันธุ์ไม่ไข่จึงไม่จำเป็นต้องให้แคลเซียมและฟอสฟอรัสสูง และอีกประการหนึ่งการให้ธาตุแคลเซียมสูงเช่นเดียวกับแม่พันธุ์หรือให้อาหารสูตรเดียวกับแม่พันธุ์นั้น มีผลต่อการผลิตน้ำเชื้อมีปริมาณลดลง มีเปอร์เซ็นต์การผสมติดลดลง ดังนั้นการจัดการที่ดีจึงควรแยกสูตรอาหารไก่พ่อแม่พันธุ์

จำนวนอาหารที่แม่ไก่กินอยู่ระหว่าง 70-80 กรัม/ตัว/วัน การให้อาหารมากกว่านี้ เช่น วันละ 90-100 กรัม แม่ไก่จะอ้วนมาก ไข่ลดลง (ตารางที่ 7.4)

2. จัดการแสงสว่าง เพราะแสงสว่างมีผลกระทบโดยตรงกับอัตราการไข่ การให้แสงสว่างไม่เพียงพอ แม่ไก่จะไข่ลดลง แม้ว่าเราจะให้อาหารครบทุกหมู่และการจัดการเรื่องอื่น ๆ อย่างดี แสงเกี่ยวข้องกับการสร้างฮอร์โมนที่ใช้ในขบวนการผลิตไข่ของแม่ไก่ แสงสว่างที่พอเพียงควรมีความเข้ม 1 ฟุตแคนเดิลในระดับตัวไก่ และต้องให้แสงสว่างวันละ 14-15 ชั่วโมงติดต่อกัน หากมากกว่านี้จะไม่เป็นผลดี ไก่จะไข่ไม่เป็นเวลา กระจัดกระจาย บางครั้งไข่กลางคืน ไก่จะจิกกันมาก ตื่นตกใจง่าย และมดลูกทะลักออกมาข้างนอก

การจัดแสงสว่างให้เป็นระบบต่อเนื่องกันวันละ 14-15 ชั่วโมง (จีเอ็มเอส-เอไอเอ็นคือทโออาร์จี, 2550) แม่ไก่จะไข่ก่อนเวลา 14.00 น. ทุกวัน จากการเลี้ยงไก่หนุ่มสาวอายุ 15-20 สัปดาห์ เราจำกัดเวลาการให้แสงสว่างวันละไม่เกิน 11-12 ชั่วโมง แต่พอแม่ไก่เริ่มไข่ เราจะต้องเพิ่มเวลาให้แสงสว่างเพิ่มขึ้น สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จนถึงวันสุดท้ายวันละ 14-15 ชั่วโมง แล้วหยุดเพิ่มและรักษาระดับนี้ตลอดไป จนกว่าแม่ไก่จะหยุดไข่และปลดระวาง การให้แสงด้วยหลอดไฟนีออนให้ผลดีกว่าหลอดไฟที่มีไส้ทั้งสแตนที่ใช้กันในบ้านเรือนทั่วไป เพราะใช้งานได้ทนกว่าและประหยัดไฟกว่า สำหรับสีของแสงควรเป็นสีขาว เพราะหาได้ง่ายราคาถูกและให้ผลดีกว่าสีอื่น ๆ

การคำนวณความเข้มของแสงเท่ากับ 1-2 ฟุตแคนเดิล (Foot candle) ในระดับกรงไก่หรือตัวไก่ คำนวณได้จากสูตรดังนี้

ความเข้มของแสง = แรงเทียนของหลอดไฟ x ระยะทางเป็นฟุตจากหลอดไฟถึงระดับหัวไก่ (เป็นฟุตคนเดิล)

โดยสรุปใช้หลอดนีออน 40 วัตต์ ต่อพื้นที่ 200 ตารางฟุตติดหลอดไฟสูงจากพื้นระดับเพดานคอก และวางหลอดไฟห่างกัน 10-14 ฟุตสำหรับเปิดไฟเสริมจากเวลา 18.00-21.00 น. ของทุกคืนเพื่อให้ได้แสงสว่างติดต่อกัน 14-15 ชั่วโมง

ตารางที่ 7.4 แสดงมาตรฐานปริมาณอาหารที่กินต่อวัน อัตราการไข่ที่อายุต่าง ๆ

อัตราการไข่เดือนที่	อัตราการไข่ต่อเดือน(ฟอง)	กินอาหาร(กรัม/ตัว/วัน)
1	5	70
2	10	70
3	11	70
4	12	80
5	12	80
6	10	80
7	9	70
8	9	70
9	9	70
10	8	70
11	8	70
12	8	70
รวม	111 ฟอง/ตัว/ปี	28.2 กก./ตัว/ปี

ที่มา: ไทยเนทีฟซิกเก้นค็อคคอม (ม.ป.ป.)

หลังจากออกไข่ไปได้ระยะหนึ่ง ประมาณ 14-16 ฟอง ถ้าผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองสังเกตจะเห็นว่าแม่ไก่พื้นเมืองจะเริ่มฟักไข่กล่าวคือจะกินอาหารน้อยลงเพื่อบังคับตัวเองไม่ให้ไข่ต่อไป จะต้องรีบแยกแม่ไก่พื้นเมืองมาขังไว้ต่างหาก ซึ่งผู้เลี้ยงไก่ควรมีที่ไว้สำหรับขังแม่ไก่พื้นเมืองไม่ให้ฟักไข่ได้ หลังจากนั้นหาอาหารที่มีโปรตีน เช่น รำ ปลาขี้ขาว และปลาป่น หรือถ้าหาอาหารไก่ไข่ให้กินได้จะดีมาก แล้วเอาแม่ไก่พื้นเมืองตัวผู้เข้าไปขังรวมไว้ด้วยประมาณ 4-5 วัน แม่ไก่พื้นเมืองจะเริ่มให้ไข่อีก ซึ่งผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบนี้จะได้ไข่ไก่พื้นเมืองตลอดเวลาและเป็นวิธีการเลี้ยงเพื่อกินไข่โดยเฉพาะ แต่ถ้าเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยที่ผู้เลี้ยงลืมนั้นคือปล่อยให้แม่ไก่พื้นเมืองเริ่มฟักไข่ไปได้ประมาณ 2-3 วัน แล้วจึงแยกแม่ไก่พื้นเมืองออกจะต้องเสียเวลาประมาณ 1-2 อาทิตย์ แม่ไก่พื้นเมืองจึงจะเริ่มไข่ใหม่